

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010820
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010820.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. októbra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

R. P.,

nar. XX.XX.XXXX v J. H., trvale bytom H. T., J. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Tk/1/2020 zo dňa 23.07.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný R. P. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. m), 38 ods. 2, 3 a 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Výroky o treste prepadnutia veci, ochrannom dohľade a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný R. P. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 01.00 hodine v kuchyni rodinného domu na ul. J. XXX/XX v H. T., po predchádzajúcej slovnej hádke s poškodeným E. P. vzal z kuchynskej linky kuchynský nôž o celkovej dĺžke 22,5 cm s čepeľou o dĺžke 13 cm, pričom s týmto nožom spredu pristúpil k poškodenému E. P., ktorého predmetným kuchynským nožom úmyselne 12-krát bodol do oblasti hrudníka spredu a následne pristúpil k poškodenému zozadu a 13-krát poškodeného bodol do pravo-zadnej až pravo-bočnej oblasti krku a následne poškodeného ešte 5-krát bodol od pravej zadnej hornej časti chrbta a do oblasti pravého pleca, čím poškodenému E. P. spôsobil 5 (päť) bodnorezných poranení chrbta a 13 (trinásť) bodnorezných defektov na zadnej časti krku a vpravo na bočnej časti krku

s prerezaním pravej krčnej tepny a 12 (dvanásť) bodných defektov v oblasti hrudníka, pričom v dôsledku týchto zranení poškodený vykrvácal do pohrudničnej dutiny, dutiny brušnej a navonok, dôsledkom čoho utrpel traumaticko-hemoragický šok, ktorý mal bezprostredne za následok smrť poškodeného E. P., ku ktorej došlo na mieste činu v krátkom časovom úseku po tom, ako utrpel vyššie popísané zranenia.

Bol za to odsúdený podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, a to noža o dĺžke 225 mm, dĺžka čepele 130 mm a šírka čepele v najširšom mieste 20 mm.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť poškodenej spol. VŠZP, a.s. Bratislava, Panónska cesta 2, pobočka Trenčín, škodu vo výške 40,92 €, a poškodenému Ivanovi Kyselovi škodu vo výške 1.861,56 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený O. P. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Jeho odvolanie smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Obžalovaný v písomných dôvodov svojho odvolania uviedol, že od počiatku v konaní uvádzal, že s poškodeným po hádke zápasil, ale znalec toto vyvrátil vzhľadom na nameranú hodnotu alkoholu v tele poškodeného, pri ktorej sa podľa znalca poškodený nemohol brániť. Poukázal pritom na svoje fotograficky zdokumentované zranenia v oblasti kolien, ramien či brucha, ktoré preukazujú, že s ním zápasil. Konal v afekte a pod vplyvom alkoholu po tom, čo ho poškodený fyzicky napadol ako prvý, potom spolu zápasili a následne poškodeného pichol neúmyselne asi 4-krát do oblasti rebier z bočnej strany v sebaobrane a nechtiac. O jeho hádke s poškodeným vypovedal svedok O. M.. Nevie si vysvetliť, že poškodený mal na tele skoro 30 bodných rán. Neuvedomuje si, že by to urobil on. Hneď na to zavolať mestskú políciu, pričom oznámil, že asi zabil chlapa. Mestskí policajti vypovedali v konaní účelovo na jeho osobu. Uviedol, že nôž č. 8 nie je vražednou zbraňou, ktorú použil. Preto nespáchal trestný čin vraždy a mohol dopustiť len trestného činu (zabitia) podľa § 147 ods. 2 písm. a) Tr. zák. alebo trestného činu (usmrtenia) podľa § 149 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Namietal aj účelovosť, nesprávnosť a nezákonnosť vypracovaných znaleckých posudkov č. 161/2019 a č. 29/2020, a preto požiadal o vypracovanie nových znaleckých posudkov. Súd prvého stupňa mal taktiež viacero dôvodov, aby mu uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Uložený trest považuje za neprimerane prísny už len preto, že nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Navrhol preto, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d), e) Tr. por.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil písomne aj prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výmere trestu nebral do úvahy poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), m) Tr. zák., t. j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a sám oznámil trestný čin príslušným orgánom. Uznanie poľahčujúcich okolností by mohlo napomôcť k úvahe súčasne aplikovať mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. Z dokazovania totiž vyplynulo, že vzhľadom na jeho pomery by sa použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom javilo ako neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačil aj trest kratšieho trvania. Znalec E.. I. H. uviedol, že jeho ovládacie schopnosti boli značne forenzne významne znížené. Z. syndrómu závislosti na alkohole u neho konštatoval poškodenie v oblasti duševného zdravia vo forme organickej zmeny osobnosti spôsobenej prekonaním delíria tremens v roku 2009 a hospitalizáciou pre predelirantný syndróm v roku 2016. Toto jeho organické poškodenie osobnosti bolo spôsobené obomi autonehodami z rokov 2009 a 2016, avšak takéto poškodenie vyvoláva aj samotný alkoholizmus. Podľa znalca sa ale nedá presne percentuálne vyčíslieť to, do akej miery boli jeho ovládacie schopnosti znížené jeho opitnosťou a do akej miery jeho pridruženými diagnózami. Skutok podľa znalca spáchal v silne emočne vypätej situácii, kedy poškodený opakovane nerešpektoval jeho usmernenia, bol ním doslova provokovaný,

ako sa to stávalo už v minulosti, a jeho bezradnosť a hnev prerástli až do skratového konania v rámci vystupňovaného afektu, ktorý bol výrazne podmienený jeho jednotlivými ochoreniami. Preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne zároveň navrhol, aby odvolací súd sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody pod dolnou hranicou 15 rokov v rozpätí vyplývajúcom z ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj prokurátor. Uviedol, že sa s námietkami obžalovaného uvedenými v písomných dôvodoch jeho odvolania nestotožňuje. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali na svojich písomných návrhoch obžalovaný i prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry. Obžalovaný na verejnom zasadnutí dodal, že je nevinný, má vedomosť len o troch pichnutiach poškodeného a o ostatných nevie. Jeho obhajca na verejnom zasadnutí dodal, že súd prvého stupňa nesprávne v dôvodoch rozsudku konštatoval spáchanie trestnej činnosti v ťažkej ebriete (5 promile alkoholu), pričom u obžalovaného bolo zistené len okolo 2 promile alkoholu. Vyslovil preto názor svedčiaci pre použitie ustanovenia § 39 Tr. zák. na základe toho, že na zníženie ovládacích i rozpoznávacích schopností obžalovaného nemala vplyv alkoholová ebrieta, ale naopak jeho psychický stav v dôsledku dopravných nehôd z minulosti.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytykaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K výroku o vine odvolací súd uvádza, že v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal aj s obranou obžalovaného a napadnutý rozsudok je správny a zákonný, pretože vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode a svedčia o vine obžalovaného bez najmenších pochybností. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. tak, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Svoje rozhodnutie tiež náležitým spôsobom a presvedčivo odôvodnil. S jeho úvahami sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje a považuje ich za správne.

I podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dokazovanie svedčí o jedinom možnom závere, a to že obžalovaný R. P. úmyselne usmrtil poškodeného E. P. spôsobom popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bol uznaný vinným.

Obžalovaný v konaní priznal, že pichol poškodeného, lebo mu z neho „došli nervy“, pričom v rámci svojich viacerých výpovedí v celom priebehu trestného konania uvádzal rôzny počet bodnutí do tela poškodeného, a to kuchynským nožom s úzkou čepeľou a viacfarebnou plastovou rúčkou. Uviedol tiež to, že po „skutku“ ihneď volal na linku 159 (linku mestskej polície). Zároveň uviedol, že s ním a poškodeným po celý čas v jeho domácnosti žiadna iná osoba až do príchodu príslušníkov mestskej polície nebola. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný nemal na svojom tele po zadržaní žiadne také zranenia, ktoré by svedčili pre záver o tom, že mu ich pred spáchaním skutku mal spôsobiť pri vzájomnom zápase poškodený.

Obrana obžalovaného neobstojí taktiež z pohľadu výpovede svedka O. M., ktorý síce počul hádku obžalovaného s poškodeným, ale táto bola ešte pred skutkom.

Vinu obžalovaného relevantne preukazujú i výpovede príslušníkov Mestskej polície Považská Bystrica - H. H. a E. T.. Svedok H. vypovedal, že obžalovaný im po príchode na miesto činu povedal „ja som ho zabil“, a ako dôvod uviedol, že mu mal poškodený povedať, že pôjde spáchať útok (na neho) „a preto som ho zapichol“. Uviedol im aj to, že poškodený „nechcel padnúť, tak som ho ešte dorazil a dal som mu

ešte desať“. Svedok T. vo svojej výpovedi zopakoval, že obžalovaný sa vyjadril na adresu poškodeného tak, že „dal som mu ďalších desať, lebo nepadol“, pričom sa im obžalovaný nezmienil o žiadnej ďalšej osobe v jeho domácnosti v čase spáchania skutku.

Výpovede oboch mestských policajtov nepovažoval odvolací súd za účelové, ako to uvádzal obžalovaný, nakoľko tieto mali oporu aj vo výpovediach samotného obžalovaného, ako aj v prepise jeho hovoru na linku mestskej polície v čase o 01:44 hod. dňa 26.12.2019. Pri tomto hovore obžalovaný doslovne uviedol: „mám zabitého chlapa v kuchyni a ešte furt je živý, tak ho musím zabiť, tak tu dobehnite“.

Zo znaleckého posudku znalcov E.. I. U., H.. a E.. J. M. z odvetvia súdne lekárstvo č. 161/2019 (súdna pitva poškodeného) vyplynulo, že poškodený bol pred smrťou výrazne pod vplyvom alkoholu (mal cca 4,59 až 4,93 promile). Z tohto dôvodu mal poškodené psychické, motorické i zmyslové funkcie riadenia organizmu, nebol schopný bezpečne rozpoznať hroziace nebezpečenstvo a ani adekvátnym spôsobom naň reagovať. Mohol mať tiež výrazne oslabenú schopnosť brániť sa voči útočníkovi. Znalci taktiež zistili, že všetky zranenia zistené na jeho tele vznikli počas jeho života a tieto si nemohol spôsobiť sám svojím konaním. Všetky zistené zranenia mu boli podľa ich zistení spôsobené aktívnym konaním inej osoby pravdepodobne s použitím noža, ktorá na neho útočila aj odzadu. Na tele poškodeného neboli lokalizované žiadne obranné zranenia.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2020/144 z odvetvia kriminalistická biológia a genetická analýza vyplynulo, že na vecnej stope č. 8 - noži konkretizovanom v skutkovej vete napadnutého rozsudku, bola nájdená krv vo forme oterov, v ktorej bola zistená kombinácia DNA profilov najmenej od 2 osôb - obžalovaného a poškodeného. Jeden skúmaný oter krvi na čepeli tohto noža patril aj poškodenému.

Zo záverov týchto dvoch znaleckých posudkov vyplynulo aj to, že dĺžky bodných rán na tele poškodeného zodpovedali šírke čepele tohto noža (v najširšom mieste má čepeľ šírku 2 cm), z čoho aj odvolací súd ustálil, že išlo o „vražednú“ zbraň.

Znalecký posudok znalca E.. I. H. č. 29/2020 z odvetvia Psychiatria u obžalovaného skonštatoval, že v čase spáchania skutku mal mimoriadne silný afekt, kedy nebol schopný v dostatočnej miere ovládať svoje konanie napriek tomu, že si uvedomoval, čo robí. V tom čase za to mohol i jeho stav ťažkej alkoholickej opitosti. Znalec ešte zistil, že obžalovaný trpí ešte syndrómom závislosti na alkohole, schizoidnou poruchou osobnosti a organicky podmienenými zmenami osobnosti (organickým psychosyndrómom). Napriek negatívnym dopadom na telesné zdravie obžalovaný pil dlhé roky a denne.

Z hľadiska vysokého počtu bodných a bodno-rezných zranení na rôznych miestach tela poškodeného, ktoré si tento nemohol spôsobiť sám, dospel potom odvolací súd k záveru, že obžalovaný podľa záverov znalca psychiatra konal v stave vystupňovaného afektu v ťažkej alkoholickej opitosti, ktorá sa na spáchaní trestného činu podieľala v dominantnej miere, kedy nebol schopný v dostatočnej miere ovládať svoje konanie. Skutku sa teda obžalovaný dopustil v stave tzv. zmenšenej príčetnosti.

Aj napriek konštatovaniu znalca psychiatra, že obžalovaný nie je schopný abstinencie a k alkoholu je nekritický, dospel odvolací súd k takému záveru, že sú splnené podmienky na aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., a preto zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Podmienkou na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa tohto zákonného ustanovenia je teda situácia, kedy páchatel' spácha trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a vzhľadom na jeho zdravotný stav by za súčasného uloženia ochranného liečenia bolo možné dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania.

Odvolací súd tu vzal do úvahy skutočnosť, že obžalovanému v prípade uznania viny musel ako primárny trest uložiť trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. Pritom pobyt obžalovaného v chránenom prostredí (vo výkone trestu odňatia slobody), s úplným vylúčením možnosti, že by sa mohol „oddávať“ požívaniu alkoholu, ako tomu bolo doposiaľ, by mohol zabezpečiť splnenie účelu ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktoré mu preto uložil v súlade s ustanovením § 73 ods. 1 Tr. zák.

Z hľadiska súdnej praxe totiž platí, že samé vyjadrenie znalca, či je alebo nie je vhodné uložiť obvinenému ochranné liečenie, nie je jediným, aj keď dôležitým podkladom na rozhodnutie súdu o tejto otázke. Také rozhodnutie môže súd vydať až na základe zhodnotenia všetkých dôkazov prichádzajúcich do úvahy (pozri R 59/1968). Zároveň ochranné liečenie možno uložiť aj pri zistení, že ide o páchatela, u ktorého má požívanie alkoholických nápojov povahu choroby (pozri V 60/1972).

Z hľadiska zásad ukladania trestov odvolací súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. m) Tr. zák., nakoľko tento svojím telefonátom krátko po spáchaní skutku na linku mestskej polície oznámil trestný čin, pričom uviedol adresu svojho bydliska, na základe čoho onedlho prišli na miesto činu obaja svedkovia - príslušníci mestskej polície.

Odvolací súd už však nepriznal obžalovanému ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., a to s poukazom aj na jeho skoršie odsúdenie, ktoré sa týkalo prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. a ktorého sa dopustil tiež po požití alkoholu a s použitím noža. Z hľadiska jeho dlhoročnej alkoholovej závislosti a predchádzajúcej súdnej trestnosti, i keď už s účinkami, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, nemožno totiž život obžalovaného vyhodnotiť ako riadny. Obžalovaný aj vzhľadom na v istej miere podobný charakter spáchanej trestnej činnosti a tiež jej obdobný spôsob spáchania nepreukázal po svojom skoršom podmienenom odsúdení nápravu a nezbavil sa tých zlých návykov, ktoré ho opätovne viedli k spáchaniu úmyselnej trestnej činnosti, dokonca ešte závažnejšej povahy.

Pri určení druhu a výmery trestu preto odvolací súd „zohľadnil“ jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri prevahe poľahčujúcich okolností (§ 38 ods. 3 Tr. zák.) však zostala dolná hranica trestnej sadzby trestu na 15 rokoch odňatia slobody a znížila sa o 1/3 len horná hranica trestnej sadzby.

Vzhľadom na už vyššie uvedené bol však odvolací súd toho názoru, že pri súčasnom uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou by bolo u obžalovaného možné dosiahnuť ochranu spoločnosti „kratším“ trestom odňatia slobody vo výmere 12 rokov.

Odvolací súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko mal pri zistenej zmenšenej príčetnosti obžalovaného v čase spáchania trestnej činnosti za to, že v tomto ústave bude jeho náprava lepšie zabezpečená.

Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému považuje odvolací súd za primeraný, zákonný, spravodlivý a spôsobilý splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. aj vzhľadom na súčasné uloženie ochranného liečenia.

Pokiaľ ide o ostatné výroky v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd uvádza nasledovné. Napriek tomu, že obžalovaný poprel vlastníctvo „vražednej“ zbrane, ako zadržaný - podozrivý naopak uviedol, že to bol jeho nôž, ktorý mal doma. Toto jeho tvrdenie korešponduje aj s inými vykonanými dôkazmi, ktoré svedčili pre ten záver, že tento nôž sa nachádzal v domácnosti, ktorú obýval len obžalovaný. Odvolací súd preto nemal žiadne pochybnosti o tom, že patril práve jemu, na základe čoho nezistil ani žiadnu nesprávnosť výroku o prepadnutí veci v napadnutom rozsudku.

Ako správne a zákonné vyhodnotil odvolací súd aj uloženie ochranného dohľadu na dobu 1 roka, teda na samej spodnej hranici zákonného rozpätia (§ 78 ods. 1 Tr. zák.), nakoľko obžalovaný bol uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody (§ 76 ods. 1 Tr. zák.).

Odvolací súd napokon zistil správnosť výrokov o náhrade škody, pretože o nárokoch poškodených bolo súdom prvého stupňa rozhodnuté v súlade s príslušnými ustanoveniami Tr. por. Poškodeným boli priznané tie nároky, ktoré mali aj oporu vo vykonanom dokazovaní a nebolo v ich prípade potrebné vykonať žiadne ďalšie dokazovanie, ktoré by inak presiahlo potreby trestného konania, ako tomu bolo naopak v prípade uplatneného nároku poškodeného O. P. na nemajetkovú ujmu, s ktorým bol preto tento správne súdom prvého stupňa odkázaný na civilný proces.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom výroku o uloženom treste odňatia slobody. Následne sám rozhodol týmto rozsudkom pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine o „zmiernení“ trestu obžalovanému s použitím ustanovení §§ 36 písm. m), 38 ods. 2, 3 a 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a zároveň mu uložil podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Výroky o treste prepadnutia veci, ochrannom dohľade a náhrade škody zostali týmto zrušením nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.